

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Javůrkové a soudců JUDr. Tomáše Pirka a Mgr. Štěpána Hnaníčka ve věci žalobce: **Česká republika – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových**, Praha 2, Rašínovo nábřeží 42, IČ 6979111, proti žalovanému: **TRANSPORT BAU, s. r. o.**, Upravená 248/15, Praha 10, IČ 27231241, zastoupenému advokátem JUDr. Jiřím Dukátem, Dlouhá 13, Praha 1, o zaplacení 340.666 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 10. prosince 2015, č. j. 26 C 209/2015-43,

t a k t o :

I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve vyhovujícím výroku ad II. **m ě n í** tak, že žaloba o zaplacení částky 96.000 Kč s příslušenstvím se **z a m í t á** .

II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů ve výši 72.112,30 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Jiřího Dukáta.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu ve výši 124.666 Kč s 8,05% úrokem z prodlení p. a. od 1. 1. 2015 do zaplacení a ve výši 120.000 Kč s 8,05% úrokem z prodlení p. a. od 1. 1. 2015 do zaplacení (výrok I.), uložil žalované zaplatit žalobci 96.000 Kč s příslušenstvím (výrok II.), rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.) a uložil žalované povinnost zaplatit České republice soudní poplatek ve výši 4.800 Kč (výrok IV.). Takto rozhodl o požadavku žalobkyně na zaplacení částky 340.666 Kč s příslušenstvím z titulu vydání bezdůvodného obohacení za užívání 800 m² pozemku par.

č. xxx v kat. území Xxx, obec Praha, ve vlastnictví žalobce, v období od 1. 8. 2010 do 31. 3. 2014.

Soud prvního stupně vzal za prokázáno, že na pozemku parc. č. xxx ve vlastnictví žalobkyně se nachází stavba bez č. p. a č. e. ve spoluvlastnictví Marie a Michala L. a Ilony a Ladislava Ř.. Dále vyšel ze zjištění, že pozemek parc. č. xxx je ve vlastnictví žalobkyně. Dále mezi účastnicemi nebylo sporu, že pozemky parc. č. xxx, parc. č. xxx, parc. č. xxx žalobkyně žalované pronajala od 1. 7. 2009 do doby privatizace, nejdéle však na dobu 3 let, smlouvou o nájmu nemovitostí č. UZSVM/A/21529/2009-MUEM, a že se účastníci 9. 7. 2010 dohodli na skončení nájemního vztahu k 31. 7. 2010. Dále vycházel soud prvního stupně ze zjištění, že žalovaný užíval předmětný pozemek (jeho část) v rozhodném období (od 1. 8. 2010 do 31. 3. 2014), což považoval za prokázáno svědeckými výpověďmi Ladislava Ř. a Michala L..

Na základě těchto skutkových zjištění dospěl soud prvního stupně k závěru, že pohledávka žalobce je za období od 1. 8. 2010 do 31. 12. 2012 promlčena a rovněž za období od 1. 12. 2012 do 31. 3. 2013. Z tohoto důvodu žalobu co do částky 124.666 Kč s příslušenstvím za dobu od 1. 8. 2010 do 31. 12. 2011 a ve výši 120.000 Kč s příslušenstvím a za dobu od 1. 12. 2012 do 31. 3. 2013 zamítl. Ve zbývající části žalobnímu návrhu vyhověl, neboť neshledal předmětnou část pozemku účelovou komunikací, jak namítal žalovaný, a s ohledem na to, že žalovaný v nepromlčeném období od 1. 4. 2013 do 31. 3. 2014 pozemek parc. č. xxx v rozsahu 800 m² užíval k obsluze pronajaté haly bez uzavřené smlouvy (bez právního důvodu) se žalobcem jako vlastníkem pozemku, vzniklo na jeho straně bezdůvodné obohacení dle § 451 odst. 2 zák. č. 40/1964 Sb. (pro dobu od 1. 4. 2013 do 31. 12. 2013) a dle § 2991 odst. 2 zák. č. 89/2012 Sb. (pro dobu od 1. 1. 2014 do 31. 3. 2014), které je povinen žalobci dle § 451 odst. 1 zák. č. 40/1964 Sb. a § 2991 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb. vydat. Proto soud prvního stupně žalobě vyhověl ve výši 96.000 Kč (120 Kč/m²/rok; pro stanovení částky soud dospěl k závěru, že bylo možné vyjít z Výměru MF č. 01/2012 ze dne 28. 11. 2011) s přisouzením úroku z prodlení dle § 1970 zák. č. 89/2012 Sb. při výzvě k vydání bezdůvodného obohacení dopisy z 6. 11. 2014 a 22. 12. 2014.

Výrok o nákladech řízení mezi účastníky navzájem byl odůvodněn ust. § 142 odst. 2 o. s. ř.

O povinnosti žalovaného zaplatit soudní poplatek z návrhu na zahájení řízení z částky 96.000 Kč ve výši 4.800 Kč soud rozhodl dle § 2 odst. 3 zák. č. 549/1991 Sb.

Rozsudek napadl ve vyhovujícím výroku o věci samé a výrocích o nákladech řízení a povinnosti k zaplacení soudního poplatku včasným odvoláním žalovaný, přičemž v podstatě zopakoval argumenty uvedené před soudem prvního stupně s tím, že zdůraznil, že primárním a faktickým uživatelem zmíněné části pozemku jsou pánové L. a Ř., kteří na něm mají uloženy panely. Tyto panely jsou movité věci, které je možno kdykoli naložit na nákladní vůz a odvézt. Dále zopakoval své argumenty týkající se povahy předmětného pozemku, když dospěl k závěru, že se jedná o veřejně přístupnou účelovou komunikaci. Závěrem navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v napadeném výroku o věci samé změnil a žalobu v plném rozsahu zamítl.

Žalobce navrhl rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný potvrdit.

Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo podle § 212 a § 212a o. s. ř. a odvolání žalovaného shledal důvodným.

Podle ust. § 451 odst. 1 zák. č. 40/1964 Sb., kdo se na úkor jiného bezdůvodně obohatí, musí obohacení vydat. Podle odstavce 2. bezdůvodným obohacením je majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu nebo plněním z právního důvodu, který odpadl, jakož i majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů.

Podle ust. § 2991 kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil. Podle odstavce 2. se bezdůvodně obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám.

Odvolací soud shodně se soudem prvního stupně věc posoudil dle shora citovaných ustanovení jako nárok na vydání bezdůvodného obohacení. V posuzovaném případě došlo k užívání pozemku ve vlastnictví žalobce, aniž by za to bylo poskytnuto odpovídající protiplnění. V první řadě se však bylo třeba zabývat otázkou, kdo se na úkor žalobce obohatil, tedy otázkou věcné pasivní legitimace v tomto sporu. V rámci odpovědnosti za bezdůvodné obohacení je pasivně legitimován ten, jehož majetek se na úkor druhého neoprávněně zvětšil, nebo u koho nedošlo ke zmenšení majetku, ač k tomu mělo v souladu s právem dojít (obohacený). Odvolací soud na podkladě provedeného dokazování dospěl k závěru, že tím, kdo se na úkor žalobce bezdůvodně obohatil, jsou vlastníci haly, kterou měl žalovaný v nájmu. Jak vyplývá z nájemní smlouvy uzavřené dne 1. 4. 2009 mezi žalovaným a vlastníky haly, zavázali se vlastníci haly umožnit žalovanému (nájemci) přístup a příjezd k pronajatému areálu a zdržet se takových jednání, které by v budoucnosti volný přístup a příjezd na tento pozemek znemožnilo. Byli si tedy vědomi toho, že příjezd k pronajaté hale je přes cizí pozemek (i to bylo v nájemní smlouvě zmíněno v čl. I. bodu 4.) a že nějakým způsobem s vlastníkem pozemku zajistí přístup ke své hale. Odvolací soud tedy uzavřel, že vlastníci pronajaté haly předmětný pozemek užívali prostřednictvím žalovaného (nájemce), inkasovali od žalovaného nájemné, jejich majetek se tak na úkor žalobce neoprávněně zvětšil a proto se bezdůvodně obohatili na úkor vlastníka předmětného pozemku (žalobce). Pro úplnost a nad rámec shora uvedeného odvolací soud ještě poukazuje na to, že faktické užívání předmětné části pozemku žalovaným v rozhodném období navíc nebylo úplně jednoznačně prokázáno, když všichni čtyři vyslechnutí svědci byli na věci svým způsobem zainteresováni.

Z těchto důvodů odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně ve vyhovujícím výroku II. podle ust. § 220 o. s. ř. změnil tak, že žalobu zamítl.

O nákladech řízení před soudy obou stupňů rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1, 2 a § 142 odst. 1 o. s. ř., podle nichž byla žalovanému, který byl ve věci zcela úspěšný, přiznána plná náhrada nákladů řízení. Před soudem prvního stupně je náhrada nákladů řízení tvořena odměnou advokáta za 4,5 úkonu právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné vyjádření k žalobě, 2x účast při jednání soudu, účast při jednání soudu, při kterém byl pouze vyhlášen rozsudek) po 9.700 Kč podle § 7 bodu 6. vyhl. č. 177/1996 Sb. (ze základu 340.666 Kč), 5 režijními paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.) a 21% náhradu za daň z přidané hodnoty (§ 137 odst. 3 o. s. ř.), tj. celkem 54.631,50 Kč. Náhrada nákladů řízení před odvolacím soudem je tvořena zaplaceným soudním poplatkem ve výši 4.800 Kč odměnou advokáta za 2 úkony právní služby (odvolání, účast při odvolacím jednání) po 4.940 Kč (ze základu 96.000 Kč) podle § 7 bodu 5. vyhl. č. 177/1996 Sb., 2 režijními paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.) a 21% náhradou za daň z přidané hodnoty (§ 137 odst. 3 o. s. ř.), tj. celkem 17.480,80 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR do dvou měsíců ode dne jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni, a to pouze za podmínek uvedených v ustanovení § 237 občanského soudního řádu.

Praha 24. května 2016

JUDr. Naděžda Javůrková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Martínková Hana